

Sygn. akt **V Ca 3566/15**

POSTANOWIENIE

Dnia 9 sierpnia 2016 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie V Wydział Cywilny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący:	SSO Anna Strączyńska (spr.)
Sędziowie:	SSO Oskar Rudziński SSR del. Rafał Schmidt
Protokolant:	sekr. sądowy Urszula Kujawska

po rozpoznaniu w dniu 9 sierpnia 2016 r. w Warszawie

na rozprawie

sprawy z wniosku G. G. (1)

z udziałem J. G. (1)

o podział majątku wspólnego

na skutek apelacji wnioskodawczyni i uczestnika

od postanowienia Sądu Rejonowego w Grodzisku Mazowieckim

z dnia 30 marca 2015 r. sygn. akt I Ns 228/o8

postanawia:

1. zmienić zaskarżone postanowienie w części w ten sposób, że:

- w punkcie IV kwotę „54 592,33 zł (pięćdziesiąt cztery tysiące pięćset dziewięćdziesiąt dwa złotych 33/100)” zastąpić kwotą 46 675,45 zł (czterdzieści sześć tysięcy sześćset siedemdziesiąt pięć złotych 45/100),

- w punkcie VI kwotę „82 232,74 zł (osiemdziesiąt dwa tysiące dwieście trzydzieści dwa złotych 74/100)” zastąpić kwotą 109.657,26 zł (sto dziewięć tysięcy sześćset pięćdziesiąt siedem złotych 26/100),

- w punkcie VI b kwotę „62 232,74 zł (sześćdziesiąt dwa tysiące dwieście trzydzieści dwa złotych 74/100)” zastąpić kwotą 89.657,26 zł (osiemdziesiąt dziewięć tysięcy sześćset pięćdziesiąt siedem złotych 26/100) oraz termin „3 miesięcy” zastąpić terminem 6 miesięcy,

2. oddalić obie apelacje w pozostałym zakresie,

3. stwierdzić, że wnioskodawczyni i uczestnik ponoszą koszty postępowania odwoławczego związane ze swoim udziałem w sprawie.

UZASADNIENIE

Wnioskiem z dnia 21 marca 2008 r. G. G. (1) wniosła o podział majątku wspólnego jej i J. G. (1), wskazując, że w skład majątku wspólnego małżonków wchodziły następujące składniki: wkład mieszkaniowy na mieszkanie położone w B. przy ulicy (...) o wartości 296 zł, samochód osobowy marki O. o wartości 15.000 zł, lodówka G. rok produkcji 1998, pralka W. rok produkcji 2003, meble w pokoju, kuchenne, regał młodzieżowy, komplet wypoczynkowy w 1997 r., dwa małe telewizory, jeden duży telewizor, dvd, wieża, komputer, nowe okna zakupione w 1999 roku oraz nowa podłoga. Wnioskodawczyni chciałaby otrzymać wkład mieszkaniowy, natomiast pozostałe składniki miałyby przyspaść J. G. (1).

Na rozprawie dnia 30 kwietnia 2009 r. uczestnik J. G. (1) oświadczył, że wyraża zgodę na podział majątku wspólnego, ale nie w sposób wskazany we wniosku. Ponadto wskazał, że w skład majątku wspólnego wchodzi również długi powstałe w czasie trwania związku małżeńskiego, to jest cztery kredyty w wysokości 18.000 zł, 16.000 zł, 19.000 zł i 12.000 zł, które od rozvodu są spłacane przez uczestnika, debet na karcie kredytowej w wysokości 9.000 zł spłacany przez uczestnika oraz samochód F. (...) z 2002 r. o wartości 25- 28 tysięcy zł. Uczestnik wskazał również, że w jego ocenie samochód O. (...) rocznik 1995 jest wart około 7.000 zł. Zdaniem uczestnika mieszkanie w B. warte jest 446.400 zł.

Na rozprawie w dniu 9 lipca 2009 r. wnioskodawczym zaakceptowała podaną przez uczestnika wartość samochodu F. (...) na kwotę 25.000 zł oraz samochodu O. (...) na kwotę 7.000 zł. Strony ustaliły również, że meble oraz sprzęt AGD i RTV mają wartość 7.000 zł. Wnioskodawczyni oświadczyła ponadto, że podpisała się pod kredytami: pierwszy na zakup samochodu w wysokości 18.000 zł, drugi w wysokości 24.842 zł w Banku (...) S.A. z dnia 14 lutego 2006 r. Wnioskodawczyni zakwestionowała, aby to ona podpisała się pod umowami kredytowymi z (...) z dnia 20 października 2006 r., R. Bank z dnia 10 kwietnia 2007 r. oraz pod umową o debet na karcie w (...) S.A.

Na rozprawie dnia 04 października 2011 r. G. G. (1) i J. G. (1) wyjaśnili, że w skład ich majątku wspólnego wchodziły następujące składniki majątkowe:

1. udział wynoszący 1/2 części w prawie współwłasności samochodu O. (...) numer rejestracyjny (...), którego współwłaścicielami są J. G. (1) oraz E. L.- o wartości 5.000 zł,
2. lodówka marki G.- o wartości 200 zł,
3. pralka marki W. o wartości 250 zł,
4. sprzęt RTV - dwa małe telewizory- o wartości 200 zł,
5. duży telewizor marki P. -o wartości 300 zł,
6. meblościanka N. zakupiona w 1986 r.,
7. meble kuchenne zakupione w 1986 r.,
8. szafa dwudrzwiowa wąska z płyty wiórowej o kolorze jasny beż,
9. komplet wypoczynkowy obejmujący dwa fotele i kanapę,
10. okna PCV w całym mieszkaniu w tym 4 okna dwuskrzydłowe, jedno czteroskrzydłowe i okno balkonowe,
11. panele podłogowe w 3 pokojach, kuchni i przedpokoju,
12. terakota na podłodze w łazience i płytki na ścianach w łazience wraz z armaturą: wanną, umywalką, dwiema bateriami (umywalkową i prysznicową), w toalecie: sedes, umywalka, bateria,

13. drzwi wejściowe wraz z zamkami firmy (...),
14. samochód F. (...) z 2002 roku -o wartości 22 000 złotych,
15. spółdzielcze lokatorskie prawo do lokalu mieszkalnego numer (...) położonego w B. przy ulicy (...).

Wnioskodawczyni wskazała, że wkład mieszkaniowy na w/w lokal w wysokości 296.000 starych zł został pokryty z jej majątku osobistego w kwocie 215.000 starych zł. Uczestnik wskazał natomiast, że w jego ocenie wkład mieszkaniowy został przez małżonków pokryty po połowie.

Na rozprawie w dniu 5 stycznia 2012 r. uczestnik J. G. (1) oświadczył, że nie sporządził umowy darowizny udziału we współwłasności samochodów F. (...) i O. (...) na rzecz J. G. (2) i E. L., a ich wpisanie jako współwłaścicieli miało na celu uzyskanie przez nich zniżek w ubezpieczeniu OC.

W piśmie z dnia 16 stycznia 2012 r. pełnomocnik wnioskodawczyni zakwestionował spłatę zadłużenia w wysokości 5.811,51 zł wynikającego z podwyższenia kredytu numer (...) jako nakład z majątku osobistego uczestnika na majątek wspólny, bowiem podwyższenie kredytu nastąpiło już po rozwodzie i spłatę kredytu w wysokości 22.625,95 zł zaciągniętego w Banku (...) oraz kredytu odnawialnego w kwocie 9.000 zł w Banku (...) jako nakładów z majątku osobistego uczestnika na majątek wspólny, bowiem wyrokiem Sądu Rejonowego w Grodzisku Mazowieckim z dnia 18 sierpnia 2010 r., sygn. akt II K 424/10 J. G. (1) został skazany za podrobienie podpisu wnioskodawczyni na umowie, spłatę kredytu w wysokości 21.052,63 zł zaciągniętego w Banku (...) jako nakład z majątku osobistego uczestnika na majątek wspólny, bowiem małżonkowie w porozumieniu zaciągnęli dwa kredyty na zakup samochodu dla syna, a uczestniczka spłaciła samodzielnie kredyt przez nią zaciągnięty, a ten drugi kredyt samodzielnie miał spłacić J. G. (1).

Pismem z dnia 27 sierpnia 2013 roku pełnomocnik uczestnika wniósł o zasądzenie na rzecz J. G. (1) od wnioskodawczyni kwoty z tytułu korzystania z połowy mieszkania numer (...) położonego w B. przy ulicy (...), liczonej w ten sposób, że kwota ta, w wysokości 750 zł, odpowiada połowie miesięcznego czynszu najmu jaki można uzyskać z najmu tego mieszkania, poczynając od 01 stycznia 2009 r. do dnia uprawomocnienia się orzeczenia w niniejszej sprawie.

Ostatecznie pismem z dnia 15 lutego 2015 roku pełnomocnik uczestnika wniósł o przyznanie wnioskodawczyni G. G. (1) spółdzielczego lokatorskiego prawa do lokalu w B., samochodu F. (...) oraz rzeczy ruchomych wskazanych we wniosku, natomiast uczestnikowi samochodu O. (...). Ponadto pełnomocnik uczestnika wniósł o zasądzenie od wnioskodawczyni na rzecz uczestnika następujących kwot: a) 127.575 zł tytułem spłaty wartości rynkowej udziału w lokatorskim spółdzielczym prawie do lokalu, b) 650 zł tytułem spłaty udziału uczestnika w rzeczach ruchomych znajdujących się w mieszkaniu, c) 11.000 zł tytułem spłaty udziału uczestnika w prawie własności samochodu F. (...), d) 36.581,89 zł tytułem spłaty pożyczek oraz zasądzenie od uczestnika na rzecz wnioskodawczyni: a) 6.927 zł tytułem spłaty kwoty za obsługę przez wnioskodawczynię kredytu zaciągniętego na zakup samochodu F. (...), b) 2.500 zł tytułem spłaty udziału wnioskodawczyni w prawie własności samochodu O. (...).

Na rozprawie dnia 17 stycznia 2015 r. pełnomocnik wnioskodawczyni wniósł o przyznanie G. G. (1) spółdzielczego lokatorskiego prawa do przedmiotowego lokalu, ruchomości znajdujących się w mieszkaniu, kwestionując jednocześnie roszczenie uczestnika co do samochodu F. (...) oraz roszczenia uczestnika z tytułu kredytów i pożyczek.

Postanowieniem z dnia 30 marca 2015 r. Sąd Rejonowy w Grodzisku Mazowieckim stwierdził, że w skład majątku wspólnego małżonków G. wchodziło:

- 1) spółdzielcze lokatorskie prawo do lokalu mieszkalnego nr (...) znajdującego się przy ul. (...) w B. - o wartości 281.000 zł,
- 2) udział w wysokości 1/ 2 części w prawie współwłasności samochodu F. (...) nr rej (...) - o wartości 12.500 zł,

- 3) udział w wysokości 1/2 części w prawie współwłasności samochodu O. (...) nr (...) - o wartości 3.500 zł;
- 4) rzeczy ruchome:
  - a) lodówka marki G. - o wartości 200 zł;
  - b) pralka marki W. - o wartości 250 zł;
  - c) dwa telewizory - o łącznej wartości 200 zł.
  - d) duży telewizor marki P. - o wartości 300 zł,
  - e) meblościanka N. - o wartości 800 zł,
  - f) meble kuchenne- o wartości 0 zł,
  - g) szafa dwudrzwiowa wąska z płyty wiórowej w kolorze jasny beż - o wartości 200,00 zł,
  - h) komplet wypoczynkowy obejmujący: dwa fotele i kanapę- o łącznej wartości 300,00 zł.

Sąd Rejonowy wskazał, że łączna wartość majątku wspólnego opisanego w punkcie I wynosi 299.250 zł, ustalił, że rozliczeniu w postępowaniu o podział majątku wspólnego podlega nakład poczyniony przez wnioskodawczynię z majątku osobistego na majątek wspólny w kwocie 118.484,59 zł i nakład poczyniony przez uczestnika w kwocie 54.592,33 zł. Następnie Sąd dokonał podziału majątku dorobkowego w ten sposób, że składniki opisane w punkcie I. 1) i I. 2) oraz w punkcie I. 4) o łącznej wartości 295.750 zł przyznał na wyłączną własność wnioskodawczyni, zaś składnik opisany w punkcie I. 3) o wartości 3.500 zł przyznał na wyłączną własność uczestnika. Sąd zasądził od wnioskodawczyni na rzecz uczestnika kwotę 82.232,74 zł tytułem wyrównania udziałów w majątku wspólnym, zobowiązując ją do zapłaty powyższej kwoty w dwóch ratach – pierwsza w wysokości 20.000 zł płatna w terminie 7 dni od uprawomocnienia się postanowienia i druga – w pozostałej wysokości płatna w terminie 3 miesięcy od uprawomocnienia się postanowienia – obie raty z ustawowymi odsetkami na wypadek opóźnienia w płatności. Sąd stwierdził też, że każdy ponosi koszty sądowe w udziale równym jego udziałowi w majątku wspólnym wynoszącym 1/2 części, pozostawiając ich szczegółowe wyliczenie referendarzowi sądowemu. Nieuiszczone koszty sądowe, od których poniesienia została zwolniona wnioskodawczyni przejął na rachunek Skarbu Państwa- Sądu Rejonowego w Grodzisku Mazowieckim i w pozostałym zakresie każdy z uczestników ponosi koszty postępowania związane ze swoim udziałem w sprawie.

Powyższe rozstrzygnięcie Sądu Rejonowego zapadło w oparciu o następujące ustalenia faktyczne:

G. G. (1) oraz J. G. (1) zawarli związek małżeński w dniu 23 grudnia 1978 r. Sąd Okręgowy w Warszawie wyrokiem z dnia 19 października 2007 r rozwiązał małżeństwo przez rozwód.

G. G. (1) posiadała książeczkę mieszkaniową (...) numer (...) wystawioną 25 października 1969 r. Stan oszczędności na dzień 15 marca 1985 r. wynosił łącznie z premią gwarancyjną oraz odsetkami 215.456 starych zł. Kwota ta w całości została przelana w dniu 3 kwietnia 1986 r. do Spółdzielni na poczet pokrycia wkładu mieszkaniowego.

Na mocy decyzji numer (...) z dnia 17 września 1985 r. Kuratorium (...) w W. udzieliło J. G. (1) pożyczki w kwocie 87.000 starych zł z przeznaczeniem na uzupełnienie wkładu mieszkaniowego i na mocy decyzji numer (...) z dnia 18 lutego 1986 r. - pożyczki w kwocie 60.000 starych zł z przeznaczeniem na uzupełnienie wkładu.

Dnia 11 kwietnia 1986 r. G. i J. G. (1) otrzymali ze Spółdzielni Mieszkaniowej (...) z siedzibą w B. spółdzielcze lokatorskie prawo do lokalu numer (...) położonego przy ulicy (...) w B.. Na poczet mieszkania została wpłacona zaliczka na poczet wkładu mieszkaniowego w wysokości 296.000 starych zł.

Na dzień ustania wspólności majątkowej małżeńskiej lokal numer (...) położony przy ulicy (...) w B. miał wartość 281.000 zł.

Ze środków pochodzących z księżeczki mieszkaniowej G. G. (1) zostało pokryte 73% wkładu mieszkaniowego. Udział G. G. (1) we wkładzie mieszkaniowym według obecnych cen wyniósł 102.565 zł.

J. G. (1) razem ze swoim teściem E. L. dnia 26 czerwca 2004 r. nabyli samochód O. (...). Obecnie są oni właścicielami samochodu O. (...) o numerze rejestracyjnym (...) w udziałach po 1/2 części każdy z nich. Samochód jest wart 7.000 zł.

G. G. (1) od dnia 24 maja 2001 r. posiada oddzielny rachunek bankowy.

Dnia 30 maja 2004 roku małżonkowie G. podpisali z Bankiem (...) S.A. z siedzibą w W. umowę o rachunek (...) z kredytem odnawialnym w wysokości 9.000 zł. Na dzień 11 listopada 2007 r. do spłaty pozostało 7.916,58 złotych, którą to kwotę w całości spłacił J. G. (1).

Dnia 14 lutego 2006 r. małżonkowie G. podpisali z Bankiem (...) S.A. z siedzibą w W. umowę pożyczki numer (...) na kwotę 24.842,11 zł. Na dzień 11 listopada 2007 r. do spłaty pozostała kwota 17.845,53 złotych. Kwotę tę, po ustaniu małżeństwa, uiszczył w całości J. G. (1).

Dnia 23 lutego 2006 r. J. G. (1) podpisał z Bankiem (...) w (...) S.A. z siedzibą w W. umowę kredytu na kwotę 23.670,90 zł. J. G. (1) podrobił podpis G. G. (1) na umowie kredytowej w rubryce „czytelny podpis małżonka pierwszego kredytobiorcy”, za co został prawomocnie skazany przez Sąd Rejonowy w Grodzisku Mazowieckim wyrokiem z dnia 18 sierpnia 2010 r.

Dnia 28 kwietnia 2006 r. małżonkowie G. podpisali z Bankiem (...) S.A. z siedzibą w W. umowę pożyczki numer (...) na kwotę 21.052,63 zł. Na dzień 11 listopada 2007 r. do spłaty pozostała kwota 16.068,30 zł, którą to należność uregulował po ustaniu związku małżeńskiego uczestnik.

Dnia 12 maja 2006 r. G. G. (1) podpisała z (...) Bankiem (...) S.A. z siedzibą w W. umowę kredytu numer (...) - (...) - /2006 na kwotę 18.000 zł. Zgodę na podpisanie umowy wyraził małżonek. Na dzień 10 grudnia 2007 r. do spłaty pozostało 13.611 zł. Kredyt został spłacony w całości przez G. G. (1).

J. G. (1) wraz z synem J. G. (2) dnia 23 maja 2006 r. nabyli samochód F. (...) o numerze rejestracyjnym (...). Obecnie są oni współwłaścicielami tego samochodu w udziałach po 1/2 części każdy z nich. Samochód jest wart 25.000 zł.

Dnia 02 marca 2007 r. J. G. (1) zawarł z (...) Bankiem (...) S.A. z siedzibą w W. umowę kredytu numer (...) na kwotę 15.599,26 zł. Na dzień 11 listopada 2007 r. do spłaty pozostała kwota 12.755,49 zł kapitału plus odsetki w wysokości 6,43 zł. J. G. (1) po ustaniu związku małżeńskiego uiszczył powyższą kwotę w całości.

W mieszkaniu w B. znajdowały się następujące ruchomości: lodówka marki G. o wartości 200 zł, pralka marki W. o wartości 250 zł, sprzęt RTV - dwa małe telewizory o wartości 200 zł, duży telewizor marki P. o wartości 300 zł, meblościanka N. o wartości 800 zł, meble kuchenne z 1986 roku bez wartości, szafa dwudrzwiowa wąska z płyty wiórowej o kolorze jasny beż o wartości 200 zł, komplet wypoczynkowy o wartości 300 zł.

W 2008 r. G. G. (1) opłacała czynsz za mieszkanie w łącznej wysokości 4.655,03 zł oraz uiszczała opłaty za energię w łącznej wysokości 1.459,58 zł, wodę w łącznej wysokości 838,56 zł oraz gaz w łącznej wysokości 764,01 zł.

J. G. (1) w czasie, gdy zamieszkiwał w mieszkaniu przy ulicy (...) w B. uiszczał opłaty za telefon w łącznej wysokości 2.099,68 zł oraz telewizję w łącznej wysokości 1.632,00 zł. W 2008 r. J. G. (1) otrzymał od sąsiadów tytułem zwrotu kwotę 880 zł.

Dnia 15 grudnia 2008 r. J. G. (1) dobrowolnie opuścił lokal zajmowany wspólnie z G. G. (1). W lokalu tym zamieszkuje obecnie G. G. (1) oraz syn J. G. (2).

Za bezsporne Sąd uznał, że obecnie samochód F. (...) jest użytkowany przez J. G. (2), natomiast samochód O. (...) jest w posiadaniu J. G. (1).

Powyższy stan faktyczny Sąd pierwszej instancji ustalił na podstawie faktów, które były między stronami bezsporne, przedłożonych przez strony dokumentów, które nie były przez zainteresowanych kwestionowane, opinii biegłych, a także zeznań wnioskodawczym i uczestnika. Sąd Rejonowy dał wiarę wszystkim opiniom sporządzonym w niniejszej sprawie, albowiem zostały one sporządzone przez osoby posiadające wiedzę specjalną, były zupełne, zrozumiałe oraz rzetelne. W zakresie ustalenia wartości nieruchomości oraz wkładu mieszkaniowego wniesionego przez G. G. (1) Sąd poczynił ustalenia faktyczne w oparciu o opinię biegłej M. D., która to opinia jest najbardziej aktualna. Opinia ta została sporządzona w sposób rzeczowy, spójny i logiczny. Sąd w pełni zgodził się z wnioskami biegłej przedstawionymi w opinii.

Sąd Rejonowy oddalił roszczenie uczestnika o rozliczenie kwoty z tytułu bezumownego korzystania przez wnioskodawczynię ponad przysługujący jej udział ze spółdzielczego lokatorskiego prawa do lokalu, bowiem roszczenie to było bezzasadne. Jak wynikało z decyzji o wymeldowaniu oraz zeznań J. G. (1), uczestnik ten wyprowadził się z lokalu dobrowolnie. Fakt, że w ocenie uczestnika powodem wyprowadzki była chęć uniknięcia sytuacji konfliktowych z G. G. (1) tylko potwierdza fakt, że decyzja o wyprowadzce została podjęta przez J. G. (1) samodzielnie i bez gróźb ze strony G. G. (1). Podkreślić przy tym należy, że G. G. (1) nie uniemożliwiała uczestnikowi wstępu do mieszkania, a J. G. (1) nie podejmował żadnych działań zmierzających do korzystania z mieszkania, a zatem godził się, aby G. G. (1) korzystała z całego mieszkania.

Przy tak ustalonym stanie faktycznym Sąd pierwszej instancji uwzględnił wniosek i po ustaleniu składników majątku, dokonał podziału.

Punktem wyjścia dla rozważań były przepisy art. 31 § 1 k.r.o. i art. 33 k.r.o. Sąd wskazał co w rozumieniu przepisów wchodzi do majątku podlegającego podziałowi, a co nie i skład majątku dorobkowego wnioskodawczyni i uczestnika wymienił w punkcie I postanowienia. Sąd nie miał wątpliwości co do prawa do nieruchomości i wymienionych zgodnie ruchomości oraz pojazdów, przy czym zaznaczył, że G. G. (1), pomimo niewpisania jej jako właściciela do dowodów rejestracyjnych była współwłaścicielem samochodów. Ani ona ani uczestnik nie kwestionowali bowiem, że auta zostały nabyte w trakcie trwania wspólności majątkowej. W związku z powyższym udział wynoszący 1/2 w F. (...) o wartości 12.500 zł oraz udział wynoszący 1/2 w O. (...) o wartości 3.500 zł wchodziły w skład majątku wspólnego. Łącznie zatem majątek wspólny G. G. (1) i J. G. (1) według stanu na dzień ustania wspólności majątkowej małżeńskiej i według cen obowiązujących w dacie orzekania miał wartość 299.250 zł.

Następnie Sąd przypomniał, że zgodnie z przepisem art. 45 § 1 k.r.o. każdy z małżonków może żądać zwrotu wydatków i nakładów, które poczynił ze swojego majątku osobistego na majątek wspólny. Takim żądaniem było roszczenie wnioskodawczyni o rozliczenie nakładu poczynionego z jej majątku osobistego na majątek wspólny w postaci wpłaty środków pieniężnych zgromadzonych na jej książeczce mieszkaniowej w celu uzupełniania wkładu mieszkaniowego. Sąd Rejonowy powołał się na ugruntowany w orzecznictwie pogląd, zgodnie z którym w takiej sytuacji rozliczeniu będzie podlegać taka część wartości spółdzielczego prawa do lokalu, jaką część stanowiła wpłata jednego małżonka w stosunku do całego wkładu mieszkaniowego wpłaconego przez małżonków (por. uchwała Sądu Najwyższego z dnia 05 października 1990 roku, sygn. akt III CZP 55/90, OSNC 1991, nr 4, poz. 48). Jak wynikało z dokumentacji dołączonej do akt sprawy z książki oszczędnościowej G. G. (1) został pokryty wkład do wysokości 215.456 starych zł, co stanowiło 73% wymaganego wkładu w wysokości 296.000 zł. W dacie otrzymania przydziału spółdzielczego lokatorskiego prawa do lokalu wymagany był wkład na poziomie 10% kosztów budowy, natomiast w związku ze zmianą ustawy Prawo spółdzielcze dokonaną Ustawą z dnia 7 lipca 1995 roku o zmianie ustawy Prawo spółdzielcze oraz niektórych ustawy zmianie uległ sposób wyliczenia wysokości wkładu. Spółdzielnia Mieszkaniowa (...) w B. w zaświadczeniu wydanym dnia 19 grudnia 1995 r. wskazała, że koszt budowy według nowych przepisów wyniósł 264,10 zł, pomoc publiczna wyniosła 132,05 zł, natomiast wkład uiszczony przez małżonków G. wyniósł 26,41 zł. Według nowych przepisów wysokość wkładu mieszkaniowego miała zostać ustalona w wysokości odpowiadającej różnicy

pomiędzy kosztem budowy a uzyskaną przez spółdzielnię pomocą publiczną, co w niniejszej sprawie wynosi 132,05 zł i stanowi 50% wkładu mieszkaniowego.

Na podstawie opinii biegłego Sąd Rejonowy ustalił, że nakład wnioskodawczynie na majątek wspólny w wysokości 73% wkładu mieszkaniowego w 50% kosztów budowy lokalu wyniósł 102.565 zł, przy wartości lokalu na poziomie 281.000 zł.

Wnioskodawczym zgłosiła również żądanie rozliczenia nakładów w postaci opłat za mieszkanie w 2008 r. i kredytu na kwotę 18.000 zł, zaciągniętego dnia 12 maja 2006 r., natomiast uczestnik zgłosił żądanie rozliczenia nakładów w postaci ponoszonych opłat za internet i telewizję w 2008 r. oraz spłaty następujących kredytów:

a) w Banku (...) S.A. z dnia 14 lutego 2006 r. z terminem zakończenia spłat 5 lutego 2011 r., a na dzień 27 października 2007 r. pozostałego do spłaty w kwocie 18.151 zł,

b) w Banku (...) S.A. z dnia 28 kwietnia 2006 r. z terminem zakończenia spłat 5 maja 2011 r., a na dzień 27 października 2007 r. pozostałego do spłaty w kwocie 16.315 zł,

c) w C. Handlowym z dnia 20 października 2006 r. z terminem zakończenia spłat 20 listopada 2011 r., a na dzień 27 października 2007 r. pozostałego do spłaty w kwocie 19.480 zł,

d) w R. Banku z dnia 10 kwietnia 2007 r. z terminem spłaty na dzień 10 marca 2010 r., a na dzień 1 listopada 2007 r. pozostałego do spłaty w kwocie 12.755 zł,

e) debetu na karcie (...) S.A. w wysokości 9.000 zł.

Podstawę dokonania rozliczeń powyższych nakładów stanowił przepis art. 567 § 3 k.p.c. w zw. z art. 686 k.p.c., zgodnie z którym w postępowaniu o podział majątku wspólnego po ustaniu wspólności majątkowej pomiędzy małżonkami Sąd rozstrzyga również o wzajemnych roszczeniach współmałżonków z tytułu posiadania poszczególnych przedmiotów wchodzących w skład majątku wspólnego, pobranych pożytków i innych przychodów, poczynionych na rzecz wspólną nakładów i spłaconych wspólnych długów.

Odnosząc się do roszczeń wnioskodawczynie Sąd pierwszej instancji wskazał, że zasługiwały one na uwzględnienie w przeważającej części. Wnioskodawczynie udowodniła, że w 2008 r., a zatem już po ustaniu wspólności majątkowej, kiedy J. G. (1) zamieszkiwał razem z nią, ponosiła nakłady ze swojego majątku osobistego na spółdzielcze lokatorskie prawo do lokalu ponad swój udział w postaci: opłat za czynsz, wodę, gaz, które łącznie wyniosły 7.717,18 zł. Kwotę tę należało pomniejszyć o 250 zł stanowiącą połowę czynszu za grudzień 2008 r., bowiem J. G. (1), jak zgodnie przyznali zainteresowani, wyprowadził się z lokalu 15 grudnia 2008 r. Każdy ze współwłaścicieli powinien ponieść 1/2 opłat a zatem kwotę 3.733,59 zł. W toku postępowania ustalono też, że uczestnik w 2008 r. poniósł opłaty na mieszkanie w łącznej wysokości 2.850 zł, a zatem każdy ze współwłaścicieli powinien ponieść koszty w wysokości po 1.425 zł. Po odjęciu z kwoty uiszczonej przez wnioskodawczynie ponad swój udział kwoty uiszczonej przez wnioskodawcę ponad swój udział, nakład wnioskodawczynie z majątku osobistego na majątek wspólny wyniósł 2.308,59 zł.

Zdaniem Sądu pierwszej instancji na uwzględnienie nie zasługiwało zgłoszone przez wnioskodawczynie żądanie rozliczenia opłat za lokal poniesionych w okresie od 1 stycznia 2009 r. do 31 października 2014 r. Wnioskodawczynie zamieszkiwała w lokalu bez udziału J. G. (1), zużywała prąd, wodę, gaz na własne potrzeby. Brak było zatem podstaw, aby kosztami utrzymania mieszkania zajmowanego wyłącznie przez G. G. (1) obciążać J. G. (1), tym bardziej, że zainteresowani godzili się na sytuację, w której G. G. (1) będzie korzystać z przedmiotowego lokalu ponad swój udział. Ponadto wnioskodawczynie nie udowodniła w jakiej wysokości poniosła nakłady konieczne, a za takie nie można uznać zużytych na własne potrzeby wody, gazu czy prądu.

Jako nakład z majątku osobistego G. G. (1) na majątek wspólny Sąd uznał też dokonaną przez nią spłatę kredytu z dnia 12 maja 2006 r. Przedmiotowa umowa kredytowa wprawdzie została podpisana wyłącznie przez G. G. (1), jednakże do zawarcia umowy doszło w czasie trwania związku małżeńskiego, a J. G. (1) wyraził zgodę na zaciągnięcie tego

zobowiązania. W związku z powyższym Sąd pierwszej instancji uznał, że było to zobowiązanie obciążające majątek wspólny małżonków. Po ustaniu wspólności majątkowej G. G. (1) dokonała spłaty całości kredytu w wysokości 13.611 zł, która to kwota stanowiła jej nakład na majątek wspólny małżonków.

W związku z powyższym w punkcie III postanowienia Sąd ustalił, że rozliczeniu podlegać będzie nakład z majątku osobistego G. G. (1) na majątek wspólny w wysokości 118.484,59 zł.

W znacznej części uwzględniony został też wniosek J. G. (1) o rozliczenie jako nakładu z jego majątku osobistego na majątek wspólny spłat wymienionych przez niego kredytów. W ocenie Sądu Rejonowego nie ulegało wątpliwości, że kredyty uzyskane na podstawie umów podpisanych w dniach: 30 maja 2004 r., 14 lutego 2006 r. oraz 2 marca 2007 r. zostały zawarte i podpisane w czasie trwania związku małżeńskiego G. i J. G. (1). Wnioskodawczyni kwestionowała spłaty niektórych kredytów, podnosząc, że środki z nich pochodzące zostały przeznaczone na spłatę osobistych długów J. G. (1) bądź na jego osobiste potrzeby. Nie przedstawiła jednak na tę okoliczność żadnych dowodów. Z zaświadczeń przedstawionych przez Banki wynika, że na dzień ustania wspólności majątkowej do spłaty pozostało odpowiednio: z kredytu z dnia 14 lutego 2006 r. – 17.845,53 zł, z dnia 28 kwietnia 2006 r. – 16.068,30 zł oraz z dnia 2 marca 2007 r. – 12.761,92 zł. Powyższe kwoty spłacił J. G. (1), czemu wnioskodawczyni G. G. (1) nie przeczyła, a zatem stanowiły one nakład z jego majątku osobistego na majątek wspólny w postaci wspólnych zobowiązań.

Odnosnie kredytu odnawialnego na rachunku (...) Sąd Rejonowy wskazał, że umowa o rachunek bankowy z kredytem odnawialnym została podpisana przez J. G. (1) za wiedzą i zgodą małżonki. Wnioskodawczyni wnosila o nieuznawanie spłaty tego kredytu jako nakładu na majątek wspólny, wskazując, że J. G. (1) został skazany za podrobienie jej podpisu. Sąd przypomniał, że J. G. (1) został prawomocnie skazany, ale za podrobienie podpisu G. G. (1) na kartach informacyjnych, które zostały przedłożone Bankowi celem utrzymania linii debetu. W ocenie Sądu Rejonowego brak było podstaw do przyjęcia, że podpis G. G. (1) został podrobiony także na etapie zawierania umowy o prowadzenie rachunku bankowego. W związku z powyższym jako nakład uczestnika Sąd uznał spłatę kredytu po dacie ustania wspólności majątkowej w wysokości 7.916,58 zł.

W związku z tym, że J. G. (1) został prawomocnie skazany za podrobienie podpisu G. G. (1) na umowie kredytowej z dnia 23 lutego 2006 r. z Bankiem (...) S.A., spłata tego kredytu w wysokości 18.657 zł po ustaniu wspólności majątkowej nie została uznana za nakład z majątku osobistego J. G. (1) na majątek wspólny. Zgodnie z art. 11 k.p.c. ustalenia wydanego w postępowaniu karnym prawomocnego wyroku skazującego co do popełnienia przestępstwa wiążą Sąd Rejonowy w postępowaniu cywilnym. Skoro J. G. (1) został skazany za podrobienie podpisu małżonki na umowie kredytowej to logicznym wnioskiem z tego wynikającym jest, że G. G. (1) nie wyraziła zgody na zaciągnięcie tego kredytu. W tej sytuacji wnioskodawczyni nie została obciążona obowiązkiem spłaty tego kredytu przez J. G. (1).

Sąd Rejonowy ustalił więc, że rozliczeniu podlegają nakłady z majątku osobistego J. G. (1) na majątek wspólny w wysokości 54.592,33 zł.

Stosując przepis art. 46 k.r.o., zgodnie z którym w sprawach nieunormowanych w poprzednich artykułach kodeksu rodzinnego i opiekuńczego od chwili ustania wspólności majątkowej do majątku wspólnego, który był nią objęty oraz do podziału tego majątku stosuje się odpowiednio przepisy o wspólności majątku spadkowego i o dziale spadku, Sąd I instancji zastosował przepis art. 1035 k.c, który w zakresie działu spadku odsyła do odpowiedniego stosowania przepisów o współwłasności w częściach ułamkowych.

Podział majątku wspólnego nastąpił przez przyznanie na wyłączną własność wnioskodawczyni składników wymienionych w punkcie 1.1) i 1.2), oraz punkcie 1.4) o łącznej wartości 295.750 zł, natomiast na wyłączną własność uczestnika został przyznany składnik wymieniony w punkcie 1.3) o wartości 3.500 zł. Wnioskodawczyni otrzymała lokal i udział w samochodzie F. (...), a uczestnik udział w samochodzie O. (...).

Powołując się na art. 43 § 1 k.r.o., Sąd uznał, że udziały małżonków w majątku wspólnym są równe, a zatem wynoszą po 50%. Udział G. G. (1) i J. G. (1) w majątku wspólnym wyniósł po 149.625 zł.

W związku z tym, że J. G. (1) otrzymał składnik majątkowy o wartości poniżej przysługującego mu udziału, zgodnie z art. 212 § 3 k.c. należy mu się od wnioskodawczyni dopłata w wysokości 146.125 zł.

Rozliczenia nakładów poczynionych przez wnioskodawczynię oraz uczestnika z ich majątków osobistych na majątek wspólny Sąd dokonał w taki sposób, że od dopłaty należnej uczestnikowi, powiększonej o połowę wysokości poczynionych przez niego nakładów z majątku osobistego na majątek wspólny odjęto połowę wysokości nakładów poczynionych przez wnioskodawczynię z jej majątku osobistego na majątek wspólny, co w ostatecznym rozrachunku dało kwotę 114.178,87 zł, którą wnioskodawczyni powinna zapłacić uczestnikowi tytułem wyrównania udziałów w majątku wspólnym oraz rozliczenia nakładów. Sąd w swoim uzasadnieniu wskazał, że w punkcie VI postanowienia nieprawidłowo wskazał kwotę 82.232,74 zł, wobec czego postanowieniem z dnia 04 maja 2015 r. Sąd Rejonowy dokonał sprostowania tego błędu rachunkowego zarówno w zakresie kwoty spłaty zasądzonej od wnioskodawczym na rzecz uczestnika, jak i w zakresie wysokości drugiej raty, która uległa odpowiednio zwiększeniu do kwoty 94.178,87 zł. To postanowienie o sprostowaniu jako niedopuszczalne zostało uchylone przez Sąd II instancji.

Należność pozostałą do zapłaty przez wnioskodawczynię Sąd rozłożył na 2 raty – pierwsza w kwocie 20.000 zł płatna w terminie 7 dni od daty uprawomocnienia się niniejszego postanowienia wraz z odsetkami ustawowymi na wypadek uchybienia powyższemu terminowi zapłaty liczonymi od dnia następnego po upływie terminu płatności do dnia zapłaty oraz druga rata (początkowo 62.232,74 zł, po sprostowaniu 94.178,87 zł) płatna w terminie 3 miesięcy od daty uprawomocnienia się niniejszego postanowienia wraz z odsetkami ustawowymi na wypadek uchybienia powyższemu terminowi zapłaty liczonymi od dnia następnego po upływie terminu płatności do dnia zapłaty. Ustając wysokość pierwszej raty Sąd Rejonowy miał na uwadze sytuację majątkową wnioskodawczyni, która zeznała, że taką kwotę posiada oraz jest w stanie od razu zapłacić ją uczestnikowi. Druga rata jest różnicą pomiędzy zasądzoną kwotą a pierwszą ratą. Termin 3 miesięcy od uprawomocnienia się orzeczenia jest realnym terminem na przekształcenie spółdzielczego lokatorskiego prawa do przedmiotowego lokalu w odrębną nieruchomość (co już wcześniej chciały uczynić strony) oraz zdobycie takich środków pieniężnych, choćby w drodze kredytu. W ocenie Sądu oznaczenie dłuższego termin byłby ze szkodą dla uczestnika, który w wyniku podziału majątku wspólnego otrzymał jedynie samochód o wartości 3.500 zł.

Sąd I instancji wskazał, że zgodnie z art. 520 § 1 k.p.c. każdy uczestnik ponosi koszty postępowania związane ze swym udziałem w sprawie. W związku z powyższym w VII punkcie postanowienia orzeczono o zasadzie ponoszenia kosztów sądowych przez uczestników, wskazując, że każdy z nich ponosi te koszty w udziale równym udziałowi w majątku wspólnym. Na podstawie art. 108 § 1 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. szczegółowe wyliczenie kosztów pozostawiono referendarzowi sądowemu.

Na podstawie art. 113 w zw. z art. 83 ust. 2 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych z dnia 28 lipca 2005 roku nieuiszczone koszty sądowe, od których uiszczenia wnioskodawczyni była zwolniona Sąd przejął na rachunek Skarbu Państwa - Sądu Rejonowego w Grodzisku Mazowieckim i stwierdził, na podstawie art. 520 § 1 k.p.c, że w pozostałym zakresie każdy z uczestników ponosi koszty postępowania związane ze swoim udziałem w sprawie, w tym koszty zastępstwa procesowego.

Z powyższym rozstrzygnięciem nie zgodziła się wnioskodawczyni, zaskarżając je w części, to jest w zakresie uznania, iż w skład majątku wspólnego stron wchodzi udział w wysokości 1/2 części w prawie współwłasności samochodu F. (...)

w zakresie ustalenia łącznej wartości majątku wspólnego, która zdaniem skarżącej winna wynieść łącznie 286.750 zł, w zakresie ustalenia nakładów poczynionych przez G. G. (1) z majątku osobistego na majątek wspólny, które winny wynosić zdaniem wnioskodawczyni 137.203,19 zł, w zakresie ustalenia nakładów poczynionych przez J. G. (1) majątku osobistego na majątek wspólny, które winny wynosić zdaniem wnioskodawczyni 33.920,26 zł i w zakresie okresu spłaty drugiej raty. Wnioskodawczyni zarzuciła:

- naruszenie art. 567 k.p.c. poprzez nieuwzględnienie nakładów wnioskodawczyni z jej majątku odrębnego na majątek wspólny w kwocie 18.718,60 zł i uznanie, iż zobowiązania z tytułu kredytu nr (...) zaciągniętego w R. Bank w kwocie

12.755,49 zł oraz z tytułu kredytu odnawialnego w rachunku (...) w kwocie 7.916,58 zł stanowią nakład na majątek wspólny i winny podlegać rozliczeniu w niniejszym. postępowaniu;

- naruszenie art. 31 k.r.i.o. poprzez uznanie, iż w skład majątku wspólnego stron wchodzi pojazd F. (...) i zobowiązanie z tytułu kredytu nr (...) zaciągniętego w R. Banku i wykorzystanego tylko przez uczestnika w kwocie 12.755,49 zł oraz zobowiązanie z tytułu kredytu odnawialnego w rachunku (...) w kwocie 7.916,58 zł,

- naruszenie art. 217 § 1 k.p.c. poprzez pominięcie dowodu z zeznań syna stron J. G. (2) na okoliczność rzeczywistych ustaleń dokonanych przez strony co do pojazdu F. (...) i spłaty tego pojazdu przez syna na rzecz uczestnika;

- błędne ustalenia faktyczne, które miały wpływ na treść rozstrzygnięcia polegające na ustaleniu przez Sąd Rejonowy, iż zgłoszone do rozliczenia opłaty za lokal stron widniejące w zaświadczeniu Spółdzielni z dnia 07 października 2014 r. zawierały opłat za wodę, gaz i energię, podczas gdy kwota 37.437.21 zł zawierała tylko i wyłącznie składniki wymienione w treści pisma Spółdzielni: ustalenie, iż w skład majątku wspólnego stron wchodzi pojazd F. (...) podczas gdy zdaniem Wnioskodawczyni składnik ten wyszedł z majątku wspólnego stron na skutek darowizny, a sam pojazd zarejestrowany jest na syna stron J. G. (2) i uczestnika J. G. (1); ustalenie przez Sąd Rejonowy, iż środki z kredytu nr (...) zaciągniętego 02 marca 2007 r. w R. Bank tylko i wyłącznie przez J. G. (1) bez wiedzy i woli wnioskodawczym stanowią majątek wspólny; błędne ustalenie, iż środki pobrane przez J. G. (1) na skutek podrobienia przez niego podpisu G. G. (1) na kartach informacyjnych, które przedłożone zostały przez J. G. (1) bankowi celem utrzymania linii debetu wchodzi w skład majątku wspólnego stron.

Wskazując na te zarzuty wnioskodawczyni wniosła o zmianę zaskarżonego postanowienia i zasądzenie kosztów postępowania.

Apelację od postanowienia wniósł także uczestnik, zaskarżając orzeczenie w całości i zarzucając mu:

1) nieprawidłowe ustalenie stanu faktycznego polegające na błędnym przyjęciu, iż umowa kredytowa podpisana w dniu 23 lutego 2006 roku przez J. G. (1) z Bankiem (...) S.A. z siedzibą w W. na kwotę 23.670,90 zł była przedmiotem postępowania karnego skierowanego przeciwko J. G. (1) o podrobienie podpisu G. G. (1) zakończonym prawomocnym wyrokiem skazującym uczestnika przez Sąd Rejonowy w Grodzisku Mazowieckim, II Wydział Karny (sygn. akt: II K 424/10), gdy w rzeczywistości wyrok ten dotyczył innej umowy zawartej przez J. G. (1), to jest umowy z dnia 20 października 2006 r., nie będącej przedmiotem niniejszego postępowania, a ponadto nieuwzględnienie w opisie stanu faktycznego kwoty 18.657 zł wynikającej z kredytu stron w (...) Banku (...) S.A. z 23 lutego 2006 r. oraz na błędnym przyjęciu, iż udział G. G. (1) we wkładzie mieszkaniowym według obecnych cen wyniósł 102.565 zł, gdy w rzeczywistości winien wynosić 20.513 zł,

2) naruszenie przepisów proceduralnych, to jest art. 227 kpc, art. 233 kpc, art. 240 kpc, art. 241 kpc, art. 286 kpc, poprzez nieuwzględnienie wniosku pełnomocnika uczestnika o powołanie nowego biegłego rzeczoznawcy majątkowego do spraw wyceny wartości udziału wnioskodawczyni we wkładzie mieszkaniowym - która to wada doprowadziła do nierozpoznania istoty sprawy i sprawiła, że konieczne jest uzupełnienie postępowania dowodowego,

3) naruszenie przepisów prawa materialnego, to jest art. 45 § 1 kro, poprzez wadliwe przyjęcie, że w niniejszej sprawie dla rozliczenia nakładu wnioskodawczyni, to jest wpłaty środków pieniężnych zgromadzonych na książeczce mieszkaniowej uczestniczki na wkład mieszkaniowy, na majątek wspólny należało zastosować stawkę wkładu mieszkaniowego jako 50% a nie 10% kosztów budowy, gdy tymczasem z pisma Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w B. z 18 grudnia 2014 r. wynika, iż wkład mieszkaniowy powinien być przyjęty w wysokości 10% kosztów budowy lokalu, a takie samo stanowisko zajęła E. Z. księgowa Spółdzielni przesłuchiwana jako świadek w dniu 13 stycznia 2015 r., a ponadto nie wzięto pod uwagę, iż przepis art. 218 prawa spółdzielczego został skreślony ustawą z dnia 15 grudnia 2000 r., która weszła w życie w dniu 24 kwietnia 2001 r. oraz poprzez brak analizy Statutu Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w B. z daty nowelizacji art. 218 § 3 ust. 1 prawa spółdzielczego, który to przepis odsyłał do Statutów Spółdzielni dla właściwego wyliczenia wkładu mieszkaniowego.

Jednocześnie uczestnik wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia w całości i skierowanie sprawy do ponownego rozpoznania i rozstrzygnięcia o kosztach postępowania apelacyjnego, w tym kosztach zastępstwa procesowego pełnomocnika uczestnika, w związku z nierozpoznaniem istoty sprawy i koniecznością przeprowadzenia uzupełniającego postępowania dowodowego, czego sąd pierwszej instancji nie uczynił, lub w przypadku nieuwzględnienia wniosku o uchylenie zaskarżonego postanowienia, wniósł o zmianę zaskarżonego postanowienia w części, to jest w zakresie punktów III, IV, VI, IX, a ponadto wniósł o przeprowadzenie dowodów dodatkowych, to jest kopii aktu oskarżenia i wyroku skazującego uczestnika w sprawie o sygn. akt: II K 424/10 na okoliczność ustalenia, iż Sąd Rejonowy w Grodzisku Mazowieckim błędnie przyjął, iż umowa kredytowa podpisana w dniu 23 lutego 2006 r. przez J. G. (1) z Bankiem (...) S.A. z siedzibą w W. na kwotę 23.670,90 zł była przedmiotem postępowania karnego skierowanego przeciwko J. G. (1) o podrobienie podpisu G. G. (1) zakończonym prawomocnym wyrokiem skazującym.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Obie apelacje zasługiwały na częściowe uwzględnienie.

W pierwszej kolejności wskazać należy, że w ocenie Sądu Okręgowego brak jest podstaw do uzupełnienia postępowania dowodowego. Wniosek o przeprowadzenie dowodu z dokumentu był wnioskiem spóźnionym w rozumieniu przepisu art. 381 kpc i nieprzydatnym dla konieczności czynienia ustaleń stanu faktycznego.

Następnie wskazać należy, że Sąd odwoławczy akceptuje w pełni niemalże wszystkie ustalenia i dużą część rozważań prawnych i przyjmuje je w dużym zakresie za własne z poniższymi uwagami.

W sprawie niniejszej po pierwsze sporny był skład majątku byłych małżonków, a dokładnie udział we własności samochodu F. (...) wart 12.500 zł. W przekonaniu Sądu Okręgowego ten składnik majątku wszedł do majątku wspólnego i pozostawał w nim do chwili rozwodu. W trakcie całego postępowania uczestnik konsekwentnie zaprzeczał dokonaniu darowizny na rzecz syna, zatem nie można było stwierdzić, że małżonkowie wspólnie tej darowizny dokonali. W kontekście tym zbędne były zeznania J. G. (2), bowiem dowodem, który potwierdzał własność samochodu był dokument w postaci dowodu rejestracyjnego. Zgodnie z tym dokumentem współwłaścicielami spornego pojazdu byli uczestnik jak i syn. Jest to dokument urzędowy, tym samym twierdzenia uczestnika nie mogły stanowić przeciwdowodu. Ponadto umowa darowizny nie została sporządzona w prawidłowej – formie pod rygorem nieważności, czyli w formie aktu notarialnego (a uczestnik konsekwentnie jej zaprzeczał, czyli też nie wykonał takiej umowy). Wreszcie też w materii tej zabrakło zastrzeżenia do protokołu przed Sądem pierwszej instancji. Nie było więc podstawy ani materialno-prawnej ani naruszenia przepisów postępowania, a przez to i podstaw, by dokonać zmiany zaskarżonego orzeczenia w tym zakresie. Powoduje to tyle, że Sąd pierwszej instancji prawidłowo ustalił skład majątku małżonków.

Prawidłowe były też ustalenia Sądu I instancji co do wartości poszczególnych składników.

Kolejną kwestią podlegającą ocenie sądu odwoławczego były nakłady poczynione przez byłych małżonków z majątków odrębnych istniejących przed i po ustaniu związku. Biorąc pod uwagę nakłady wnioskodawczyni z jej majątku powstałego przed zawarciem małżeństwa, Sąd Okręgowy także zgadza się z ustaleniami Sądu Rejonowego i stwierdza, że nakładem G. G. (1) były dwa elementy – przede wszystkim to co jej przysługiwało po likwidacji księżeczki mieszkaniowej tj. kwota 102.565 zł oraz spłaty kredytu w (...) SA. Sąd Okręgowy zgadza się z twierdzeniem, że na datę wnoszenia wkładu mieszkaniowego niezbędna wpłata była ustalona w wysokości 10% wkładu, jednak pamiętać trzeba, że majątek podlega podziałowi na datę uprawomocnienia się wyroku rozwodowego. Wówczas obowiązywały inne przepisy prawa spółdzielczego i ustawy o spółdzielniach mieszkaniowych. Nie ma podstaw, by kwestionować wydane zgodnie z prawem i statutem oświadczenie Spółdzielni, które jednoznacznie potwierdza, że na chwilę obecną wkład wpłacony w związku z prawem przysługującym stronom opłacony został w wysokości 50%, tym samym w takim zakresie należało składnik ten rozliczyć. Sąd Rejonowy przywołał tu prawidłowo przepisy prawa materialnego. W kontekście tym także opinia biegłego, która ustalała, że jest to 73% środków w tym 50% wkładzie, była zdaniem Sądu Okręgowego prawidłowa. Nie było też podstaw, wbrew twierdzeniom uczestnika, do powoływania kolejnego biegłego.

Działanie takie zmierzałoby jedynie do przedłużania postępowania, a kolejna opinia stanowiłaby narażenie stron na dalsze, w przekonaniu Sądu zbędne, koszty. Sąd I instancji prawidłowo uznał więc, że ze zlikwidowanej księżeczki mieszkaniowej wnioskodawczyni wkład został pokryty w kwocie 102.565 zł po waloryzacji. Za wkład wnioskodawczyni zostały także prawidłowo uznane opłaty za 2008 r. tj. czas, gdy uczestnik zamieszkiwał przy ul. (...) w B., czyli kwota 2.308,59 zł. Sąd nie uznał natomiast za nakład wnioskodawczyni opłat za dalsze okresy. Były to kwoty związane z tym, aby prawo do mieszkania utrzymać i związane z zamieszkiwaniem przez samą tylko G. G. (1) od 01 stycznia 2009 r. w lokalu. W przekonaniu Sądu Okręgowego pomiędzy uczestnikiem a wnioskodawczynią została zawarta dorozumiana umowa dotycząca sposobu korzystania z lokalu. Na moment wyprowadzenia się J. G. (1) z lokalu małżonkowie zgodzili się na sytuację, w której wnioskodawczyni wyłącznie korzysta z prawa, natomiast sama płaci za całość i korzysta z mieszkania bez dodatkowych opłat na rzecz uczestnika. G. G. (1) nie oczekiwała od byłego męża, by płacił za mieszkanie – nie wzywała go do tego, a gdy wnioskodawczyni zgłosiła żądanie rozliczenia kosztów za dalsze lata po 2008 r., które nigdy wcześniej uczestnikowi nie było zgłaszane, to uczestnik w odpowiedzi zażądał kwot za używanie lokalu. W związku z tą dorozumianą zgodą odnośnie korzystania z lokalu ani po stronie wnioskodawczyni nie było uprawnienia do rozliczania dalszych nakładów ani uczestnik nie miał prawa żądać zwrotu kosztów za korzystanie z części mu przysługującej. Tym samym brak jest podstaw do zmiany pkt. II dotyczącego wysokości nakładów wnioskodawczyni.

Odnosząc się zaś do kwestii nakładów poniesionych przez uczestnika Sąd Okręgowy stwierdza, że podlegają one zmianie. Jeżeli chodzi kwotę o debetu czyli linii kredytowej odnawialnej, która została zawarta przez wnioskodawczynię i uczestnika na kwotę 9.000 zł, to Sąd orzekający w sprawie związany był w tym zakresie wyrokiem Sądu Rejonowego w Grodzisku Mazowieckim z dnia 18 sierpnia 2010 r., sygn. akt II K 424/10. Należy więc uznać, że gdyby nie fakt, że uczestnik sfalszował podpisy żony, to debet ten byłby spłacony w ciągu roku, bowiem taka była pierwotna umowa i kredyt nie obciążałby majątku w dalszych latach. Sąd Okręgowy uznał więc, że kwota, która pozostała do spłaty w ramach niniejszego kredytu stanowi dług jedynie uczestnika i nie ma podstaw, aby rozliczany był w ramach majątku wspólnego. Pozostałe umowy kredytu, tj. umowa z 14 lutego 2006 r., umowa z 28 kwietnia 2006 r. i umowa z 02 marca 2007 r. to umowy podpisane także przez uczestniczkę. Uczestniczka wiedziała o tych kredytach, godziła się na nie, a zatem skoro ich spłaty dokonał uczestnik po ustaniu małżeństwa – to należy potraktować taką kwotę jako jego nakład. Łącznie według oświadczeń banków na datę rozwiązania związku stanowi to kwotę 46.675,45 zł. Tym samym nakład uczestnika został zmieniony poprzez obniżenie uznanej przez Sąd Rejonowy kwoty o kwotę wynikającą z debetu z linii kredytowej. Nie ma w zakresie tym racji wnioskodawczyni, twierdząc, że ciężar dowodu obciąża uczestnika, jest wręcz przeciwnie. Jeżeli wnioskodawczyni twierdzi, że kwoty te nie weszły do majątku wspólnego, to ona powinna to udowodnić i wykazać na co pieniądze wydał uczestnik. Jak wynika z umów wnioskodawczyni miała wiedzę o zaciągniętych kredytach i nie kwestionowała tego, że kwoty te zostały wydane na cele wspólne rodziny.

Sąd Okręgowy wziął też pod uwagę błąd rachunkowy, do którego Sąd Rejonowy przyznał się w uzasadnieniu uchylonego postanowienia o sprostowaniu i co zarzucał uczestnik postępowania w swoim środku odwoławczym.

W konsekwencji Sąd Okręgowy dokonał zmian w zakresie pkt. IV, VI i VI b postanowienia. Wnioskodawczyni otrzymała ostatecznie kwotę 295.750 zł, a uczestnik 3.500 zł. Uwzględniając równe udziały i to, że majątek powinien zostać podzielony po połowie, każdy z małżonków powinien otrzymać majątek o wartości 299.250 zł/ 2, czyli po 149.625 zł. Przy uwzględnieniu nakładów wnioskodawczyni 118.484,59 zł i nakładów uczestnika w kwocie 46.675,45 zł, do spłaty na rzecz uczestnika pozostaje wnioskodawczyni kwota 109.657,26 zł. Sąd Okręgowy uznał także, że wnioskodawczyni będzie musiała dokonać spłaty w 2 ratach. Pierwsza rata to jest kwota 20.000 zł, którą jak wnioskodawczyni przyznała posiada. Ze względu na podwyższenie wysokości drugiej raty wydłużeniu winien także ulec termin do jej wpłaty z 3 miesięcy do 6 miesięcy. Sąd Okręgowy nie widzi natomiast podstaw do rozłożenia powyższej kwoty na 35 równych rat. Od chwili wydania orzeczenia przez Sąd pierwszej instancji minęło już kilka miesięcy, samo postępowanie o podział majątku trwało 8 lat i jest to czas, gdy wnioskodawczyni powinna przygotować się na konieczność takiej spłaty, niezależnie od wyniku postępowania odwoławczego. Okres 6 miesięcy jest natomiast wystarczający w ocenie Sądu Okręgowego, aby uporządkować swoją sytuację finansową na tyle by dokonać pozostałej spłaty.

W związku z powyższym postanowienie ulegało zmianie na podstawie art. 386 § 1 k.p.c.

W pozostałym zakresie obie apelacje podlegały oddaleniu jako bezzasadne, zgodnie z art. 385 k.p.c. Jak zostało już wskazane w przeważającej mierze Sąd Okręgowy podziela ustalenia faktyczne poczynione przez Sąd Rejonowy oraz dokonaną na ich podstawie ocenę prawną, nie widząc podstaw do dalszej zmiany lub uchylenia zaskarżonego orzeczenia. Przypomnieć w tym miejscu należy, że sama polemika i zajęcie innego stanowiska w oparciu o ten sam materiał dowodowy nie są przekonujące.

O kosztach postępowania Sąd Okręgowy orzekł zgodnie z art. 520 § 1 k.p.c., pozostawiając uczestnika i wnioskodawczynię przy własnych kosztach postępowania, bowiem Sąd uznał, że zakres wygranej i przegranej na etapie postępowania odwoławczego jest podobny.